

dersom det endnu henstår afdragsfrit 40 år efter afløsningstidspunktet.

ad § 25 j. Der henvises til bemærkningerne til § 25 f, stk. 2.

ad § 25 k. Der findes ikke anledning til for disse lån at fastsætte bestemmelser om uopsigelighed fra debitors side, således som det i udlånslovens § 4 er fastsat for lån til oprettelse af selvstændige brug m. m. og i § 52, stk. 2, er fastsat for lån med konjunkturbestemt rente efter reglerne i kap. VI.

Det forudsættes endvidere, at eventuelt krav om konvertering af de i en ejendom indestående lån til et samlet lån, jfr. bestemmelsen i § 38, stk. 2, ikke fremsættes for så vidt angår afløsningslånet.

Til nr. 10. Overskriften til lovens kapitel IV. Ændringen er til dels en konsekvens af, at der efter lovens ikrafttræden gælder fælles låneregler for statsjord og for privat indkøbt jord.

Til nr. 11. Lovens § 28. De foreslåede ændringer er af teknisk og redaktionel karakter.

Til nr. 12. Lovens § 30. Ændringerne i 1. punktum er af teknisk karakter. Efter § 30, 2. punktum, i den gældende statshusmandslov, skal halvdelen af det ved den årlige udlånslov til oprettelse af selvstændige brug bestemte rådighedsbeløb fordeles ligeligt mellem landets amtsråds kredse efter de i loven fastsatte fordelingsregler. Med den foreslåede omlægning af jordlovsudvalgets virksomhed vil der i almindelighed kun blive tale om oprettelse af nye selvstændige brug i særlige egne af landet, jfr. forslagens § 1, nr. 5 (ny § 7, stk. 1, nr. 3), og § 30, 2. punktum, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 13. Lovens § 31. De foreslåede ændringer er hovedsagelig af teknisk karakter og er en konsekvens af, at §§ 17 og 19 i den nuværende statshusmandslov ophæves. Ordene i det foreslåede nye stk. 2 i slutningen: „dog eventuelt med et tillæg for senere stedfundne pristigninger“ findes dog ikke i den gældende lovs § 17, stk. 3. Bestemmelsen i det foreslåede nye stk. 6 er overført fra udlånslovens § 4, stk. 1, 1. og 3. punktum.

Forslaget afviger derhos fra det i folketingsåret 1965-66 fremsatte forslag ved, at det — på samme måde som allerede foreslået med hensyn til statsjord i forslagens § 1, nr. 5, lovens § 7, stk. 1, nr. 3, og § 12 — ved en tilføjelse til stk. 1 er præciseret, at de midler, som der kan disponeres over til oprettelse af selvstændige landbrug på privat indkøbt jord, fortrinsvis skal anvendes til oprettelse af nye brug i tyndt befolkede egne eller på nykultiveret jord, jfr. udlånslovens § 1, stk. 3. Den foreslåede ændring

må ses som led i den foreslåede overflytning af bestemmelser af mere permanent karakter fra udlånsloven til hovedloven.

Til nr. 14. Lovens § 33. De foreslåede ændringer er af teknisk karakter og er en konsekvens af, at §§ 18 og 19 i den nuværende statshusmandslov ophæves. Bestemmelsen i det foreslåede nye § 33, stk. 3, er overført fra udlånslovens § 4, stk. 1, 1. og 3. punktum, og stk. 4.

Til nr. 15. Lovens § 34. Forslaget afviger på væsentlige punkter fra det i folketingsåret 1965-66 fremsatte forslag.

Som der er redegjort nærmere for i den som bilag til nærværende lovforslag vedføjede skrivelse af 21. september 1966 fra landbokommissionen, har spørgsmålet om finansieringsbistand fra statens side ved sammenlægninger og jordsuppleringer m. m. af landbrugsejendomme i sommeren 1966 været taget op til drøftelse i landbokommissionen, jfr. herved tillige landbokommissionens 3. betænkning, p. 36, 150 og 176.

I overensstemmelse med den af et flertal indenfor landbokommissionen afgivne indstilling foreslås de nuværende bestemmelser i lovens § 34 herefter ændret, således at der søges tilvejebragt et hensigtsmæssigt og tidssvarende grundlag for en øget indsats fra statens side med henblik på fremme af landbrugets rationalisering.

Ved disse ændringer foreslås statens udlånsvirksomhed med hensyn til støtte til finansiering af sammenlægninger eller jordsuppleringer i øvrigt af jordbrugsejendomme udvidet til principielt at omfatte alle brugsstørrelser inden for den arealgrense på 45 ha, der i § 13, stk. 1, 1. pkt., i det samtidig fremsatte forslag til lov om landbrugsejendomme er foreslået som grænse for de såkaldte frie sammenlægninger. Efter forslaget skal denne grænse dog kunne fraviges i særlige tilfælde. Der tænkes herved navnlig på tilfælde, hvor bonitetsforholdene gør det rimeligt at fravige denne grænse.

I forbindelse med denne udvidelse af statens udlånsvirksomhed — der dog rent faktisk vil være undergivet den begrænsning, der følger af størrelsen af rådighedsbevillingen på de årlige udlånslove —, foreslås samtidig en stramning med hensyn til de krav, der skal stilles til de pågældende ejendommers egnethed. For at statslån skal kunne bevilges, skal bruget have eller opnå en sådan størrelse og indretning, at det må anses for sandsynligt, at ejendommen på længere sigt kan bestå som en selvstændig enhed. Forinden jordkøbslån eller byggelån bevilges, skal der, hvis ikke investeringens rentabilitet er åbenbar, forelægges en driftsøkonomisk plan.